

LETNIK XXIII, JULIJ-AVGUST 2015

7-8
Mir

Odmev Medžugorja

7. avgust 1986: "Dragi otroci! Veste, da sem vam obljubila oazo miru, toda ne veste, da je ob oazi puščava, kjer preži satan in hoče skušati vsakega izmed vas. Dragi otroci, samo z molitvijo morete kjerkoli premagati vsak satanov vpliv. Jaz sem sicer z vami, toda ne morem vam vzeti vaše svobode. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

IZ VSEBINE REVIJE

Sporočila Kraljice miru

Razmišljanje ob sporočilu 25. v mesecu

Okrožnica papeža Franciška Bodi hvaljen

Intervju: Vsaka Marijina beseda je milost

Pričevanje: Odkrila sem lepoto molitve

Vidci govorijo: Jakov Čolo

Poromali smo

2. Marijin dan v Velesovem: nadškofova pridiga, fototrunki, osebno doživetje

Molitev v medžugorski duhovnosti

Kotiček mladih – program Mladifesta 2015

Vera in strah

Razmišljanje ob sporočilu 2. v mesecu

Romanja

Marijini obroki – Mary's meals

Vabila in obvestila

Informacije o reviji

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Čeprav smo sredi poletja in sredi dopustov, ko je prav, da si vzamemo nekaj več časa za oddih, vam tokratna številka prinaša veliko kvalitetnega in poglobljenega branja.

V imenu Društva Mir pa se moramo na tem mestu najprej zahvaliti vsem, ki ste karkoli prispevali k temu, da se je uresničil 2. slovenski Marijin dan: gospodu nadškofu metropolitu Stanislavu Zoretu, vsem duhovnikom (za somaševanje in spovedovanje!), pričevalcem, številnim vernikom, ki ste s svojo udeležbo počastili Marijo in njenega Sina, OPZ Sončni žarek, še posebej pa vsem »domačim«: duhovniku, pevcem in vaščanom Velesovega, ki nas zelo prijazno gostijo. Največja zahvala pa gre seveda Materi Mariji in Bogu, ki naše poti tako vodita, da spoznavamo Božjo voljo in v skladu z njo živimo in ravnamo.

V Medžugorju pa se v teh dneh že dogaja Mladifest. Naj od tam pljusne k nam en velik val navdušenja, veselja in gorečnosti, ki naj pomladi in na stežaj odpre tudi naša srca – za Božji in Marijin klic!

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo
2. junija 2015*

"Dragi otroci, želim delovati po vas, mojih otrocih, mojih apostolih, da bi na koncu zbrala vse svoje otroke tam, kjer je vse pripravljeno za vašo srečo. Molim za vas, da bi mogli z dejanji spreobračati, ker je prišel čas za dejanja Resnice, za mojega Sina. Moja ljubezen bo delovala v vas, vas bom uporabila. Zaupajte mi, ker vse, kar želim, želim za vaše dobro, večno dobro, ustvarjeno po nebeškem Očetu. Vi, otroci moji, apostoli moji, živite zemeljsko življenje v skupnosti z mojimi otroki, ki niso spoznali ljubezni mojega Sina, ki mene ne kličejo mati, a ne bojte se pričevati za Resnico. Če se vi ne boste bali in boste pogumno pričevali, bo Resnica čudežno zmagovala, a zapomnite si: v ljubezni je moč. Otroci moji, ljubezen je kesanje, odpuščanje, molitev, žrtev in usmiljenje. Če boste znali ljubiti z dejanji, boste spreobračali, omogočali boste, da bo luč mojega Sina prodirala v duše. Hvala vam. Molite za svoje pastirje. Oni pripadajo mojemu Sinu, On jih je poklical.

Molite, da bodo imeli vedno moč in pogum sijati z lučjo mojega Sina."

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović
Lunetti*

25. junija 2015:

"Dragi otroci! Tudi danes mi Najvišji daje milost, da vas morem ljubiti in klicati k spreobrnjenju. Otročiči, naj bo Bog vaš jutri; ne vojna in nemir, ne žalost, temveč radost in mir morata zavladati v srcu vsakega človeka, toda brez Boga miru ne boste nikoli našli. Otročiči, zato se vrnite k Bogu in molitvi, da bo vaše srce z radostjo prepevalo.

Jaz sem z vami in vas ljubim z neizmerno ljubeznijo. Hvala vam, ker ste odzvali mojemu klicu."

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević
Soldo*

2. julija 2015

"Dragi otroci, kličem vas, da širite vero v mojega Sina - svojo vero. Vi, otroci moji, razsvetljeni s Svetim Duhom, moji apostoli, jo prenesite drugim, tistim, ki ne verujejo, ne poznajo, ne žele poznati – zato pa morate vi veliko moliti za dar ljubezni, ker je ljubezen znamenje prave vere, vi pa boste apostoli moje ljubezni. Ljubezen vedno znova oživlja bolečino in radost evharistije: oživlja bolečino trpljenja mojega Sina, s katero vam je pokazal, kaj pomeni neizmerno ljubiti, oživlja radost, ker vam je pustil svoje telo in svojo kri, da bi vas hranil s seboj in bil tako eno z vami.

Ko vas gledam z nežnostjo, občutim neizmerno ljubezen, ki mi daje moč v moji želji, da vas privedem k trdni veri. Trdna vera vam bo dala radost in veselje na zemlji in na koncu srečanje z mojim Sinom. To je Njegova želja. Zato živite Njega, živite ljubezen, živite svetlobo, ki vas vedno razsvetljuje v evharistiji.

Prosim vas, da veliko molite za svoje pastirje; da molite, da bi imeli čim več ljubezni zanje, ker vam je nje dal moj Sin, da bi vas hranili z Njegovim telesom in učili ljubezni. Zato ljubite tudi vi njih. Toda, otroci moji, zapomnite si, ljubiti pomeni potrpeti in dajati, nikoli pa, nikoli, soditi!

Hvala vam."

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović
Lunetti*

25. julija 2015:

"Dragi otroci! Z radostjo sem tudi danes z vami in vas vse kličem, otročiči, molite, molite, molite, da bi doželi ljubezen, ki jo imam za vas. Moja ljubezen je močnejša od zla, otročiči, zato se približajte Bogu, da bi občutili mojo radost v Bogu. Brez Boga, otročiči, nimate prihodnosti, nimate upanja, niti odrešenja, zato pustite zlo in izberite dobro. Jaz sem z vami in z vami posredujem pred Bogom za vse vaše potrebe.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

**BREZ BOGA NE
NAJDEMO MIRU**

***RAZMIŠLJANJE OB MARIJINEM SPOROČILU PO VIDKINJI
MARIJI PAVLOVIĆ LUNETTI
Medžugorje 25. junija 2015***

25. junija 2015, na 34. obletnico prikazovanj, je Marija spet stopila med svoje ljudstvo. Tudi ona sama v tem vidi Božjo milost, saj pravi na začetku svojega sporočila: »Tudi danes mi Najvišji daje milost, da vas morem ljubiti in klicati k spreobrnjenju.« To milost Najvišjega vidi Marija v dveh stvareh: to je v ljubezni in klicu k spreobrnjenju. Vse je dar Božje milosti, tudi ljubezen. Marija ve, da ta ljubezen prihaja od Boga in da jo ona samo posreduje naprej. To, da lahko ljubi nas, ljudi,

čuti Marija kot posebno milost. Mi nimamo tako odprtega srca za to ljubezen, vendar poskušajmo vsaj malo začutiti kaj pomeni, da nas Bog ljubi po Mariji.

Mnogi teologi Marijo imenujejo Srednica vse milosti. Nekaterim pa se ta izraz zdi malo prevelik za Marijo, kot da naj bi ona bila nosilka vse milosti, ne pa Bog. To gotovo ne drži, saj vsa milost prihaja od Boga. Je pa Marija tista, ki to milost posreduje svetu, zato je tudi srednica. Enako kakor za milost, lahko rečemo tudi za

Božjo ljubezen. Vemo, Bog nas neizmerno ljubi, saj »Bog je ljubezen«, Marija pa nam to Božjo ljubezen posreduje. Zato ne bomo pretiravali in povedali nič napačnega, če rečemo, da je Marija tudi srednica Božje ljubezni. Vsak dan čutimo to Marijino ljubezen do nas, ko smo ob njej v Medžugorju, pa še toliko bolj. Prava ljubezen pa je tista, ki nam želi samo dobro, zato Marijino povabilo k spreobrnjenju. Tudi v tem Marija čuti dar Božje milosti, da nas lahko kliče k spreobrnjenju. Spreobrnjenje nas usmerja k Bogu. Zato Marija tolikokrat v svojih sporočilih kliče k spreobrnjenju, ker nas preko tega kliče k Bogu. Bogu naj gre naša hvaležnost za vse milosti, ki nam jih deli po Marijinih besedah in njeni ljubezni do nas. »Toda brez Boga miru ne boste nikoli našli.« Kakor Marijina ljubezen, tako nas tudi njen klic k miru usmerja k Bogu. Ljudje vedno znova iščemo mir in si ga želimo. Vprašanje pa je, kje mir iščemo. Lahko ga iščemo v Bogu ali izven njega. Misel, da brez Boga nikoli ne bomo našli miru, kaže na usodno stanje v svetu. V tem Marijinem stavku se tudi skriva odgovor na vprašanje, zakaj v svetu ni miru in zakaj ga tudi razni voditelji ne morejo doseči. Koliko je vsak dan raznih konferenc, pogajanj in sestankov, ki naj bi bili naravnani k doseganju miru. Zahodni svet s svojimi voditelji živi v lažni iluziji, da lahko svetu prinese mir. Toda v

njihovih dejanjih ni Boga, ker za večino teh ljudi ne obstaja. Na drugi strani pa je vzhodni svet, ki pravi, da se vojskuje in ubija v Božjem imenu. Ti ubijalci in teroristi prav tako živijo v lažni iluziji, da bo ubijanje in nasilje v svet prineslo Boga in Božjo zmago.

Tako Zahod misli, da ima mir, Vzhod pa, da ima Boga. Eni in drugi pa ne vedo, da nimajo niti resničnega miru in niti resničnega Boga. Če bi se Zahod obrnil k Bogu in Vzhod k miru, bi eni in drugi imeli vse. Prosimo Vsemogočnega, da naj po mogočni Marijini priprošnji v srca prvih prinese Boga, v srca drugih pa mir. Tako se bo uresničilo Marijino povabilo: »Otročiči, naj bo Bog vaš jutri.« Če ne bo Bog naš jutri, tudi jutrišnjega dneva in naše prihodnosti več ne bo. Marija, naj tvoje sporočilo miru pride v srca čim več ljudi!

p. Benedikt

BODI HVALJEN (LAUDATO SI')

Predstavitev papeževe okrožnice o skrbi za okolje

Papež Frančišek je svojo drugo okrožnico posvetil odnosu do okolja in narave. V središču njegovega zanimanja je vprašanje: »Kakšen svet želimo posredovati otrokom, ki bodo prišli za nami, otrokom, ki odraščajo?« (160) Papež se zaveda, da ni dovolj spremeniti odnosa do okolja, ampak tudi odnos do samega življenja in temeljnih vrednot. Pri svojem razmišljanju se nasloni na Sončno pesem svetega Frančiška, ki govori, da je zemlja »kot sestra, s katero bivamo skupaj, ali kakor dobra mati, ki nas sprejema v svoj objem«. (1) Smo iz zemlje, pripadamo stvarstvu in naravi, vendar smo jo izčrpali, oropali in umazali. Zato se njeno ječanje pridružuje vsem, ki so

zapuščeni od sveta in ki jim je treba prisluhniti, enako kakor tudi naravi. Papež vabi posameznike, skupnosti, družine, lokalne in državne skupnosti ter mednarodno skupnost k ekološkemu spreobrnjenju, o katerem je spregovoril že papež sv. Janez Pavel II. Pri tem bi morali vsi sodelovati in biti odprti za dialog.

Večanje občutljivosti za okolje prinaša upanje

S papežem Frančiškom moramo priznati, da se v svetu krepi občutljivost za okolje, ljudi zanima, kaj se dogaja na našem planetu, in so zaradi tega zaskrbljeni. (19) V tem papež vidi veliko upanje, ki ga želi posredovati naprej. (13) Zlasti

vernike in kristjane spodbuja, da bi se zavedali svoje naloge glede stvarstva in odnosa do Stvarnika. (64) Pri tem pa želi odpreti pogovor tudi z drugimi ljudmi, ker gre za skupen dom. (3) Pohvali vse, ki z raziskovanjem, razmišljanjem in konkretnimi pobudami prispevajo k ekologiji in celovitemu razvoju človeštva. (62)

Kar se dogaja po svetu

Papež prisluhne zadnjim dosežkom znanosti, da bi mogel bolje slišati krike stvarstva in začutiti bolečino ob tem, kar se dogaja po svetu. Podnebne spremembe so globalni problem, ki močno vpliva na okolje, ekonomijo, politiko, razporeditev dobrin. Vendar te spremembe najbolj občutijo revni. Tisti, ki imajo največ virov za življenje in ekonomsko moč, pogosto zakrivajo to vprašanje in uboge puščajo v stiskah. Zato je potreben čut odgovornosti, brez katerega ne more živeti nobena družba. (25)

Ob skrbi za okolje je pomembno tudi vprašanje vode, od katerega je odvisno preživetje vsake osebe. Tisti, ki revnim jemljejo pravico do vode, v bistvu zanikajo njihovo pravico do življenja in dostojanstva. (30) Tehnološki in izkoriščevalski pristop do narave ima za posledico izginjanje mnogih rastlinskih in živalskih vrst. Finančna korist in potrošništvo pa ne moreta biti zadnji kriterij v odnosu do

narave in stvarstva. Papež tu razkrije ekološki dolg severnega dela sveta do južnega. Za podnebne spremembe so zlasti odgovorne bogate države Zahoda, vendar se odgovorni ljudje ne odzivajo, ker sta jim pomembnejša dobiček in lagodno življenje. Zato papež vabi ljudi k spremembi življenja, ekonomije in odnosa do okolja, v katerem živijo. (53)

Evangelij stvarjenja

Čeprav papež piše okrožnico za sedanje stanje človeštva, ki se sooča z vprašanjem ekologije, se v drugem poglavju ustavi pri judovsko-krščanskem izročilu stvarjenja in pri odgovornosti, ki izhaja iz tega. Papež pravi, da je »okolje skupna dobrina, dediščina celotnega človeštva in s tem odgovornost vseh«. (95) Bog je ustvaril svet iz ljubezni in je dober v svojem temelju, toda hudobija je porušila stvarjenjsko ravnovesje. Res, da je Bog dal človeku zapoved, da gospoduje zemlji in si jo podvrže, vendar ne v smislu prisvajanja, ampak z odgovorno skrbjo za razvoj vseh. Osnovne dobrine zemlje bi morale biti na razpolago vsem. (83) Vera nam odkriva bratstvo, da smo vesoljna družina ustvarjenih bitij in sogovorniki Boga Očeta. Zato potrebujemo povezavo, spoštovanje in odgovornost. (89) Jezus je odrešil človeštvo od pesimizma in prevlade sebičnih koristi, ko je postal Božji prvorojenec in začetnik novega

stvarstva.(100)

Izvor ekološke krize

Papeža zanimajo temeljni vzroki, ki so pripeljali do ekološke krize. Tehnologija je sicer izboljšala življenje, vendar pa ljudje marsikje zlorablajo svoje znanje za obvladovanje človeštva in izkoriščanje sveta. (104) Ob tem je razširjena miselnost, ki pretirano povečuje človeka in njegove zmožnosti. (109) Papež omenja logiko 'uporabi in odvrzi', ki sprejema stvari in ljudi kot predmete in jih tako tudi uporablja ter odvrže. Ta odnos vodi do izkoriščanja otrok in zapostavljanja ostarelih, zaslužnjevanja ter uničevanja okolja. Treba je ovrednotiti delo ter prispevek vsakega človeka in ne gledati zgolj na dobiček (124); podobno velja za razvoj znanosti, ki ne more neomejeno posegati v

genetiko, ampak tudi upoštevati red stvarjenja in ohranjati moralno odgovornost do ljudi kot oseb. (132–136) Če je zaradi ekonomskega razvoja v nekaterih regijah standard višji in so rešeni nekateri problemi, pa je še vseeno veliko težav, ki jih ni mogoče zanemariti. Tako se je pri nekaterih začelo kopičiti bogastvo, drugi pa so ostali brez osnovnih dobrin.(134)

Celostna ekologija

Okrožnica želi predstaviti ekologijo kot celovit pogled na naravo in ne ločeno od človeka in njegovega življenja. (139) To velja za različna področja življenja (ekonomsko, politično) in za različne kulture, še posebej najbolj ogrožene. (142) Zato mora biti analiza okoljevarstvenih problemov neločljivo povezana z analizo človeškega, družinskega, delovnega, urbanega okolja in tudi z

odnosom, ki ga ima človek do samega sebe. (141)

Tudi na področju ekologije se srečamo s pojmom skupnega dobrega (156), kar pomeni skrb za solidarnost s »temeljno izbiro za najbolj revne« (158). Papež poudarja, da je to najboljši način, da brez govoričenja in pamfletov prihodnjim generacijam zapustimo trajnostni razvoj sveta. (162)

Celostna ekologija skrbi za vsakdanje življenje, za kvaliteto življenja v javnem in zasebnem življenju. (150-154) Vse pa se začne z odnosom do telesa, ki je Božji dar in naš dom, hkrati pa razlog za to, da kot Božji dar in skupen dom sprejememo tudi svet in okolje. (155)

Kako prav delovati?

Papež pravi, da Cerkev ne želi postavljati definicij glede znanstvenih vprašanj, niti ne želi nadomestiti politike, temveč povabiti k poštenosti ter jasni razpravi, da ne bi posamični interesi ali ideologije usmerjale skupnega dobrega. (188) Zato je nujen dialog, jasno izrazoslovje in kritična presoja, katere podjetniške politike ter pobude vodijo »v pravi celostni razvoj«. (185)

Vzgoja in ekološka duhovnost

Zadnje poglavje vabi k ekološkemu spreobrnjenju. Sedanja kriza je zelo

globoka in težko bo spremeniti mišljenje, navade, slog življenja. Za to bo potrebna vzgoja in formacija na različnih ravneh: doma, v šoli, v sredstvih javnega obveščanja, pri katehezi. (213) Prav tako se je treba pogumno odločiti za »izvajanje zdravega pritiska na tiste, ki imajo politično, ekonomsko in družbeno moč«. (206)

Papež poudarja, da more pri spremenjenem pogledu na ekologijo pomagati kontemplativni pogled vere. Verniki vidimo globlje povezave v svetu, med seboj in z Bogom. (220) Iz tega se porodijo preprosta vsakodnevna dejanja, s katerimi prekinemo logiko nasilja, izkoriščanja in sebičnosti. (230) Zlasti pa je pomembna zavestna in svobodno živeta zmernost (223), zato bo treba znati omejiti tiste potrebe, ki nas omamljajo. (223) Odpreti je treba oči in začutiti, da potrebujemo drug drugega, da smo odgovorni za bližnjega in za svet. (229) Pri tem nam pomaga izkušnja svetnikov, ki so imeli čut za naravo in za uboge.

Primož Krečič

(Op. ured.: Številke v oklepajih so številke odstavkov, s katerimi je označeno celotno besedilo papeževe enciklike. Pomagajo nam pri iskanju delov besedila.)

INTERVJU

VSAKA MARIJINA BESEDA JE MILOST

Gospa Doroteja Baričič je »skrivna« sodelavka v vsaki številki naše revije. Skrbi namreč, da dobimo Marijina sporočila v slovenskem jeziku – čim prej in čim bolj verodostojno zapisana. Da bi jih naši bralci še lažje sprejemali in po njih živeli, smo se odločili za pogovor z njo.

Povejte nam, gospa Doroteja, kdaj ste začeli skrbeti za prevode Marijinih sporočil iz Medžugorja v slovenski jezik in kako se je to sploh začelo?

Leta 1982 sem bila prvič v Medžugorju. Takrat sem bila zasuta z milostmi in postala sem goreča častilka Matere Božje. Zato sem se začela takoj truditi, da bi ustregla

vsem Marijinim željam, razvidnim iz sporočil. Med drugim tudi tistim, da bi njena sporočila širili, da bi čim več ljudi zvedelo zanje in moglo živeti po njih. Na začetku smo jih pošiljali kar po običajni pošti in je bilo potrebnega še več časa in truda. Jaz sem imela srečo, ker sem jih lahko napisala na pisalni stroj, izvedela pa sem, da so jih nekatere pridne „Medžugorke“ (op. ur.: slovenske romarice v Medžugorje) kar na roke prepisovale, da so jih nato mogle deliti drugim.

Kaj je za vas pri prevajanju najpomembnejše? Zakaj?

O, kakšna milost je vsaka beseda, ki jo Ona izgovori! Kakšen dar, kakšna

dragocenost!

Dobro se zavedam tega, da so te besede prišle iz nebes in ima vsaka zase veliko težo! Zato sem se vedno trudila za čim bolj dosleden in čim bolj dobeseden prevod.

Ker je naš jezik zelo podoben hrvaščini, smo toliko bolj odgovorni za čim bolj točen prevod in se moramo zato toliko bolj truditi. Včasih je bilo kaj težko razumeti in človek bi hitro kaj spremenil in polepšal, a se ne sme!!! Vidkinja Mirjana je nekoč rekla, da se sporočil tudi ne sme razlagati, ker bo vsak razumel, kakor mu bo dano.

Kakšna pa je zahtevnost prevajanja? S čim si pomagata?

Pomagam si s slovarjem, včasih pa tudi primerjam med seboj sporočila v različnih jezikih, npr. tudi v italijanščini ali angleščini. Če nisem prepričana, ali sem prav razumela besedo v hrvaščini, pokličem tudi neko članico naše molitvene skupine, ki je po rodu Hrvatica, da mi pove, kako bi ona prevedla kakšen stavek. V slovarju je namreč včasih več možnosti za eno besedo in je treba dobro premisliti, katera od navedenih je najprimernejša.

Se še s kom posvetujete, preden sporočilo pošljete naokrog oz. preden ga objavite na Facebooku? Ali sporočilo kdo vsebinsko pregle-

da?

To pa vedno! Zavedam se, da sem zmotljiva in da mora še kdo drug povedati svoje mnenje. Marija nam je priskrbela svojega duhovnika g. Dinka (Dominika) Bizjaka, ki je goreč častilec Matere Božje. Zelo je prav, da tudi on pregleda in presodi prevod, ker so velikokrat v sporočilih izrazi, ki jih najbolje presoja in prevajajo le duhovniki. Na koncu sporočilo pregleda še lektorica – včasih ga. Petra Kodre, sedaj pa ga. Mirjam Sterle.

Marijina sporočila pripravljate tudi v obliki predstavitev v Power Pointu (moram reči, da so te projekcije zelo lepe in narejene z okusom). Zakaj ste se za to odločili?

Ker se sporočila po elektronski pošti veliko lažje širijo in lahko dosežejo več ljudi.

Sporočilo v obliki projekcije pa lahko „neplanirano zajadra“ tudi h kakšni oddaljeni duši, ki bi sicer za Medžugorje ne mogla zvedeti, in jo lahko tudi nagovori.

Včasih besedila teh sporočil delujejo arhaično, »starinsko«, nenavadno. Zakaj vztrajate pri teh »posebnostih«?

Zato ker mislim, da je edini pravi prevod dobesedni prevod in drugače ne sme biti.

Greh bi bil, če bi Marijinim besedam kaj dodali ali od njih kaj odvzeli. Prav tako bi bil greh, če bi kakorkoli tekst spremenili.

Kje in kako pa dobite sporočila, ki jih prevajate v slovenski jezik?

Uradno sporočilo, ki ga prejema vidkinja Marija, je objavljeno na e-strani župnije Medžugorje. Sporočilo, ki ga prejema vidkinja Mirjana, pa prejemam iz Medžugorja od g. Miljenka Musa, ki vedno sodeluje pri prevodih; to sporočilo je tudi zanesljivo – tako mi je zagotovila ga. Maja Zalar, ko sva še skupaj prevajali.

Ste se s katerim od vidcev že osebno srečali? Lahko kaj več poveste o tem?

Nekoč sem bila v Medžugorju dva tedna, na dopustu. Nisem imela namena iskati stikov z vidci, ampak samo biti v tistem blagoslovljenem kraju in moliti. Tako sem hodila izmenično en dan na Križevac, drugi

dan na Crnico. Nekega dne, ko je bil na vrsti Križevac, sem se odločila, da nesem s seboj vodo. Pomislila sem, da bo morda kdo žejen, pa mu jo bom lahko ponudila.

Takrat (bilo je še pred razpadom Jugoslavije) še ni bilo take gneče na teh poteh in na Križevcu je bila le manjša skupina ljudi. V skupini ob križu sem zagledala malega vidca Jakova (zelo nežen in prikupen fantek). To je bilo po smrti njegove mame in na Križevac je prišel z družino, pri kateri je živel. Najprej si nisem upala ponuditi vode, ker bi morda pomislili, da hočem nadlegovati vidca, potem pa sem se vseeno opogumila in vprašala, če je morda kdo žejen. In bil je močno žejen prav Jakov in prosil je celo nebeško Mamo za pomoč. Vsi so se razveselili tiste moje vode. Jakov je potem še večkrat rekel, da sem mu „rešila življenje“. Zanimivo je, da je to bilo edinkrat, ko sem imela s seboj vodo. Tako smo se spoznali. Povabili so me tudi k njim domov in izmenjali smo si naslove.

Nekega dne so mi poslali iz Medžugorja razglednico, na kateri sem fotografirana tudi jaz na Križevcu. Povedali so mi, da jo je opazil Jakov in povedal, da je Marija rekla, da so na razglednicah vedno tisti, katere ona hoče, da so. Kasneje si nismo več dopisovali in tako tudi stikov ni več. **Kakšno vlogo pa ima Marija v**

Vašem osebnem življenju?

Marija je, poleg Boga, vse v mojem življenju. Saj lahko rečem, da me je prišla Ona osebno poklicat (v sanjah), da sem se odločila prvič romat v Medžugorje (o tem sem že nekoč pisala). Pred tem sem še dvomila o tem, ali posmrtno življenje je ali ga ni, čeprav sem redno hodila k maši in zakramentom. Po tem pa je bilo moje življenje vse prevrednoteno in živim bolj in predvsem duhovno, vse ostalo je nepomembno.

Kljub nekoliko večjemu številu svojih let ste članica velike „družine“, ki se zbira na Facebooku. Tam ste postavili skupino „Medžugorje – Kraljica miru“ in zanjo tudi dnevno skrbite. Kaj ste želeli s tem? Kakšni so odzivi ljudi? Imate veliko sledilcev?

Ja, mene kar „nekaj žene“, da širim sporočila, da seznanjam ljudi z Medžugorjem, ker časa ni veliko, škoda je vsakega trenutka, ki ni izkoriščen za to. Naredila bi veliko več, če bi imela več znanja iz računalništva, a kar znam, sem takoj „spravila v promet“. Odzivi na FB-skupino „Medžugorje – Kraljica miru“ so zelo dobri, število sledilcev se je kar precej povečalo. Bogu hvala! Tu ne objavljam samo sporočil, ampak tudi različne zgodbe, povezane z dogodki v Medžugorju. Dostikrat ustvarim tudi samo povezavo na kakšno pričevanje,

razmišljanje, pridigo ... Moram dodati, da imam na Facebooku tudi stran z imenom „Kraljica miru“. Tu pa objavljam samo sporočila v vseh oblikah (običajna, v projekciji, v slikah). Ker je vsak stavek, ki ga Marija izreče, izredno dragocen, sem jih opremila s slikami, da so bolj privlačni in da si jih tako vsak tudi lažje zapomni. Lahko si tistega, ki te nagovori, tudi natisneš in uokviriš, da ga imaš pogosto pred očmi. Lahko ga tudi komu podariš ...

Že ves čas govorite o sebi, pa vendar – predstavite se nam: od kod ste, iz kakšne družine izhajate?

Rojena sem na Gradišču pri Vipavi, z

družino pa smo se preselili v Izolo, še preden sem pričela obiskovati osnovno šolo. Žal je bila tudi naša družina med mnogimi tistimi, ki so se zaradi pritiskov komunizma postopoma oddaljile od Boga. Moja mama je hodila k maši le ob velikih praznikih, oče pa morda enkrat na leto v kakšen drug kraj (npr. Piran). Otroci smo prejeli vse zakramente, vendar se brata nista cerkveno poročila. Tako sem bila nekakšna „bela vrana“ pri hiši. Po Medžugorju je tudi mama doživela veliko spreobrnjenje, po njej pa tudi oče. Za brata je bilo morda prepozno, se je pa odprl Bogu eden od nečakov, tudi po zaslugi Medžugorja.

V Vašem življenju je bilo gotovo veliko lepega in tudi veliko težkega. Ali bi nam lahko povedali, česa se najraje spominjate in katere so bile po drugi strani najtežje stvari? Kako ste „šli čeznje“? Najraje se spominjam mojega spoprijateljenja z nebeško Kraljico, Marijo. Nič na tem svetu ne more tega zasenčiti! Najtežje pa je bilo sprejeti kronično utrujenost, ki ne bi bila nič hudega, če ne bi tako dolgo trajala in zato prinesla s seboj dodatne probleme. Človek nima moči za normalno življenje, čeprav je na videz zdrav in dobro zgleda. Živeti postane težko. Tu ostaneš popolnoma sam, čeprav

nisi. Edini, ki te res razume, je Bog
(in Njegova Mama).

Vendar se zavedam, da sem prejela
veliko milosti, zato moram biti
pripravljena tudi nositi križ, ki mi je
zaupan. Vidkinja Vicka je rekla, da je
križ Božji dar!

**Imate svojo družino? Ste
mama/babica/teta? Ali ste svojim
sorodnikom kdaj pripovedovali o
Mami Mariji?**

Svoje družine nimam. Sem teta in
stara teta. Seveda sem vsem svojim
pripovedovala o Medžugorju in v
srcu želela, da bi verovali, vendar
niso bili vsi dovolj odprti za sprejem
milosti.

Hvala Bogu, da lahko sedaj
nekaterim pošiljam projekcije s
sporočili in da niso odklonilni do te-
ga.

**Kaj pa bi rekli o molitvi? O
duhovnem branju?**

Kdor želi živeti tako, kot Marija
naroča, vsak dan veliko moli,
predvsem rožni venec. Skuša se vsak
dan udeležiti svete maše, skuša biti
gospodar nad samim seboj, zato se
zna odpovedovati, premagovati,
postiti, zna odpuščati itd.
Veliko je dobrega duhovnega branja,
najboljše in najbolj nujno pa je brati
Sveto pismo.

Naj omenim še to, da je iz ljubezni
do Marije že leta 1982 nastala
molitvena skupina, v kateri molimo

tri dele rožnega venca, litanije Matere
Božje ter ostale molitve, ki jih molijo
v Medžugorju.

Molitve izročamo v Marijine roke, da
ona z njimi razpolaga tako, kakor ve,
da je najbolj potrebno.
Ta skupina obstaja še danes, čeprav
kakšne posebne podpore s strani
duhovnikov nismo imeli; toda bili
smo veseli, da so nam dovolili, da se
lahko zbiramo v cerkvi in tam
molimo.

Bogu hvala, sedaj imamo tudi
izpostavljeno Najsvetejše (v cerkvi
sv. Ane v Kopru, ob sredah po
večerni sv. maši).

**Gospa Doroteja, hvala za Vaš čas in
za vse misli in dogodke, ki ste jih
delili z nami.
Hvala tudi Vam.**

Intervju pripravila Mirjam Sterle

PRIČEVANJE

ODKRILA SEM LEPOTO MOLITVE

V ranem otroštvu smo živeli nasproti cerkve v East Orangeu v New Jerseyu. Moja mama je hodila k maši vsak dan ter imela živo in močno vero. To sem spoznala šele več let po njeni smrti. Oče je redko zahajal v cerkev, vendar je bil dober in pošten človek.

Ko sem obiskovala osnovno šolo, so očetu diagnosticirali tumor na možganih. To je bila huda preizkušnja za našo družino, vendar je mama ohranila trdno vero. Kmalu za tem je tudi ona zbolela za neozdravljivo nevrološko boleznijo ALS (amiotrofična lateralna skleroza). Z mojim dve leti starejšim bratom sva imela nemalo težav pri soočanju s hudima boleznima najinih staršev. Oba sva bila jezna na

življenje. Mama pa je vztrajala v veri. Še vedno imam v lepem spominu, ko mi je ponavljala: »Nekega dne bom spet hodila.« Takrat se je nasmeh narisal na njenem obrazu. Čeprav ni nikoli več hodila, je živela precej dlje kot ostali bolniki z ALS. Danes sem prepričana, da ji je vera dajala moč. Mama je umrla, ko sem bila stara 19 let. Po njeni smrti sem skrbela za očeta in brata. In kot da to ni bilo dovolj, sem nekega dne ugotovila, da sem noseča. Bila sem zmedena in negotova, fant pa mi je rekel, da še ni pripravljen na otroke. Tako sva se odpravila v New York, da bi opravila splav, ker takrat v New Jerseyu to ni bilo dovoljeno. Nikoli ne bom pozabila dneva v bolnišnici. Ko sem sedela v čakalnici, mi je notranji glas

govoril, da bom to obžalovala vse svoje življenje, a si kljub temu nisem premislila.

S fantom sva se sicer poročila, vendar me je varal in zakon je propadel. Bila sem zelo daleč od vere, tudi v svetu kriminala. V trgovinah sem zamenjavala cene, kradla obleke in nakit, iz restavracij sem bežala, ne da bi plačala. V nekem trenutku sem se poskušala pobotati s svojim bivšim možem, dobila pa sem spolno prenosljivo bolezen, še enkrat zanosila in ponovno splavila. Moje življenje je bilo katastrofalno, dokler nisem nekega dne spoznala sorodne duše in se ponovno poročila. Z novim možem sva imela tri otroke, še prej pa spontan splav. Med tretjo nosečnostjo sva se ločila. Nato sva se pobotala in se cerkveno poročila. Še vedno nisem pogosto hodila v cerkev, kljub temu pa sva otroke vzgajala v katoliški veri. Moj mož je bil v mladosti ministrant, vendar sva šla redko skupaj k maši. Potem pa se mi je pri 45 letih življenje popolnoma spremenilo.

Bil je materinski dan in odpravila sem se po nakupih. Imela sem še nekaj časa do takrat, ko se odprejo trgovine – in pot me je zanesla v drugo smer, do bližnje cerkve. Ko sem vstopila, nisem vedela, da je v njej sveta maša. Čeprav sem bila pozna, sem ostala do konca obreda. Na oltarju sem opazila veliko sliko

Naše Gospe iz Guadalupe. Po maši mi je neka redovnica dejala, da lahko tam pustim svojo prošnjo. In sem jo. Dotaknila sem se podobe Naše Gospe in začutila notranji mir, ki ga prej nisem poznala. Ko sem šla nazaj proti avtu, so se mi tresle noge in po licih so mi tekale solze. Prišla sem domov, poklicala v cerkev in redovnica mi je povedala, da sem doživela duhovno ozdravljenje. Govorila mi je o Naši Gospe iz Guadalupe in počutila sem se, kot da gorim za Jezusa. Moje življenje se je v trenutku spremenilo. Vse otroke, sosede in prijatelje sem peljala k tisti podobi Marije. Začela sem redno moliti rožni venec. Začela sem vsak dan obiskovati sveto mašo, prav tako kot nekoč moja mama. Spoznala sem, kako močno je mama molila za vse nas in kako je Marija na prav poseben način pazila name na tisti materinski dan.

Vendar pa ne mine dan, da ne bi pomislila, kako sem lahko ubila dva otroka. Nobene pravice nisem imela in bila sem premlada, da bi razumela in za vse poskrbela. Jezus ve, kako resnično mi je žal in da nikoli več ne želim raniti Njega in Marije. Bila sem že pet let brezposelna, ko me je s karto z mojim imenom za romanje v Medžugorje presenetila znanka Judy. Bila sem brez denarja, strah me je bilo letenja, nisem vedela, kako je z vizami ... Poklicala sem organizatorje romanja in jim naštela svoje zadržke. Rekli so, da bom šla,

in bila sem presenečena, ko mi je tudi mož rekel, naj grem. Poklicala sem Judy in rekla mi je, da bo njen mož plačal moje romanje. Bila sem navdušena in šokirana hkrati. Še danes ne vem, zakaj sem se odločila za romanje v Medžugorje, vendar sem šla. Ko sem stopila iz letala, sem videla gore, ki so me obdajale, in občutila sem mir, kot bi me objemal Jezus. Bilo je zelo lepo. V Medžugorju sem prejela mnogo milosti in romanje mi ostaja v spominu kot ena najlepših izkušenj v mojem življenju. Seveda upam, da bom lahko še kdaj poromala tja. Včasih sem rožni venec molila zelo hitro. Zdaj, po romanju v Medžugorje, sem odkrila lepoto te molitve, ko rožni venec moliš počasi

in z vsem srcem. Še vedno imam veliko problemov, s katerimi se soočam vsak dan, a vera me ohranja močno. Ni mogočnejšega kot molitev in jaz molim vedoč, da Bog obstaja. Naj vas vse blagoslovi!
Anna Marie

Prevod in priredba: A. S.

Vir:

<http://www.medjugorjeusa.org/annamarie.htm>

VIDCI GOVORIJO

Jakov Čolo (5/5)
ZARADI KOGA PRIHAJA MARIJA?

Ko se vrnete domov oziroma še danes, preden odidete od tu, mislim, da bi morali obljubiti Mariji in Bogu, da boste začeli živeti z Njim, da se bo od danes vaše življenje spremenilo, da boste od danes zgled vsakemu človeku, da boste Božjo ljubezen in Božjo dobroto delili vsem ljudem. To je tisto, kar nas Marija uči v Medžugorju.

Ne zavedamo se, kolikšne milosti prejemamo. Ali vidite, kako dolgo se Marija tukaj prikazuje? Marija prihaja zelo dolgo. Zaradi koga prihaja? Prihaja zaradi nas, ker je ona naša Mati, ker nas neizmerno ljubi. V enem od svojih sporočil je tako rekla: *»Dragi otroci, ko bi vedeli, koliko vas ljubim, bi jokali od veselja.«* Kolikšna je njena ljubezen do nas, a kako malo bi bilo potrebno, da bi mi vzljubili njo! Naj bo to danes naša obljuba: da jo bomo začeli ljubiti kot svojo Mater, da bo ona naša Mati vse

naše življenje.

Spomnimo se še nečesa. Na koncu vsakega sporočila, ki nam ga da Marja tukaj v Medžugorju, vsakokrat pravi: *»Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«* To je zelo pomembno! Marija nam pravi hvala, zahvaljevati pa bi se morali mi njej, vsak dan posebej; zahvaljevati bi se morali Bogu za darove, ki nam jih je dal, ker se niti ne zavedamo, kakšne darove imamo. Že danes začnimo moliti, da bi v srcu občutili te Božje darove, da bi v svojem srcu občutili Boga in sprejeli Marijo za svojo Mater.

Obljubim, da bom molil za vse vas, za vse bolne, prosim pa tudi vas, da tudi vi molite za vse nas tukaj v Medžugorju. Hvala vam.

(Glasnik Mira št. 4/2014.

Prevod: P. Černivec)

POROMALI SMO

ROMANJE INVALIDOV V MEDŽUGORJE OD 11. 6. DO 14. 6. 2015

Medžugorje je letos četrtič gostilo invalide iz vse Evrope na njihovem romanju k Mariji. Temu dogodku smo se že drugič pridružili tudi Slovenci z veliko skupino invalidov.

Petra, ki je lani vodila romanje invalidov iz Slovenije, me je prosila, če bi bil pripravljen prevzeti organizacijo in vse potrebno za letošnje srečanje. Malce me je postalo strah, pa sem se pošteno vprašal, če bi to težko nalogo lahko opravil. Ampak izziv je bil. Po opravljeni molitvi devetdnevnice k Sv. Duhu in prošnji za pomoč mojemu priprošnjiku v nebesih sem pogumno ter povsem mirno prevzel zaupano nalogo.

Letos smo napolnili kar dva avtobusa, poleg nas pa je bil na tem srečanju še en avtobus društva Vera in luč s Primorske, ki pa so imeli svojo organizacijo. Ob predstavitvi držav smo se lepo in v sožitju predstavili drug za drugim, tako kot se spodobi. Tako nas je bilo kar blizu 200 iz naše države, nas samih v naši

skupini pa skupaj s spremljevalci 135.

Na enem avtobusu je bil naš duhovni vodja g. kaplan Borut Pohar, na drugem pa g. Miro Šlibar. Za organizacijo na drugem avtobusu je skrbel Marko Čeh. Najtežja je bila sama nastanitev. Letos smo bili malce razkropljeni po vasi, sicer še vedno blizu skupaj, a približno kilometer stran od cerkve. Poskrbeti je bilo potrebno za težje gibljive invalide, potem pa še za ostale udeležence. Vendar je prijaznost domačinov presegla vsa pričakovanja. Res vljuden pristop, pa čeprav so gostili vse invalide brezplačno, nam je vlil poguma. Na tem mestu se moram zahvaliti tudi vsem, ki ste skrbeli za težje invalide. Po skoraj en kilometer oddaljenem prostoru vsega dogajanja ste pogumno z vozički prevažali svoje varovance, in to tudi večkrat na dan. Res se je čutila Božja ljubezen in velika milost vseh, ki ste požrtvovalno in odgovorno delovali v veselje vseh. Verjamem, da vam je

bila Marija velik navdih. Aleluja! Pohvaliti velja tudi oba šoferja, ker jima ni bilo težko prenašati vozičkov in voziti od enega penziona do drugega. Tone in Sašo, hvala vama. Nekaj dela je bilo tudi s povezovanjem programa na avtobusu, a moram reči, da sva se z g. Borutom odlično ujela. Vem, ker ste nekateri že takoj po romanju izrazili svoje zadovoljstvo in tudi že spraševali, če se naslednje leto spet vidimo.

Povem vam: rad vas imam, veliko sem se naučil od vas. Hvaležen sem vam za vaš topli odziv in upam, da se drugo leto spet vidimo. Take vrste romanje je povsem nekaj drugega od ostalih običajnih, a izkušnje, ki sem jih pridobil že prej, so mi prišle še kako prav. Čudovito!

Mene osebno ste res ganili s svojimi iskrenimi in globokimi pričevanji ob povratku. Pogumno ste z vsemi v avtobusu podelili svoje križe in težave. Za kaj takega moraš biti res dovolj močan. Je pa to tisto, kar nas je z molitvijo še bolj povezovalo. Še enkrat: hvala vam! Hvala pa tudi Kraljici miru. Sam sem se ji popolnoma predal, v varstvo izročil vse romarje in jo prosil za vse nas.

Še kaplan Boris se je prepričal, da v Medžugorju Marija res deli milosti. Dejal je: "Kot vidim, Marija tukaj res poskrbi za vse, da teče lepo in v Božjem miru." Navsezadnje, res ni

enostavno, da ti je zaupano toliko ljudi v varstvo, a z Božjo pomočjo in z zaupanjem v Marijo se da. Nihče se ni poškodoval, nobenih zdravstvenih težav ni bilo in na koncu smo bili kot ena velika družina. To se je tudi močno čutilo, ko smo v Vionici imeli slovensko sveto mašo, kar je meni kot vodiču osebno višek vsakega romanja. Hvala Petri, da se je dogovorila za poseben termin za nas. Pred zaključkom sv. maše smo se posvetili tudi Jezusovemu in Marijinemu srcu. Skupaj smo zapeli nekaj Marijinih pesmi ter pokramljali v prijetni senci. Čutila se je povezanost med nami, preplaval nas je Sveti Duh. Pri maši so sodelovali tudi lučkarji, ki so se radi odzvali našemu povabilu. Pa še nekaj posameznikov je prišlo, s katerimi smo se srečali v Medžugorju, in so spraševali, če se nam lahko pridružijo pri sv. maši. Hvala vsem, posebej še tistim, s katerimi smo v pogovorih med seboj utrdili znanstva in prijateljske vezi. Čudoviti ste bili, hvala vam. Če Bog da in me Mati Marija povabi med vas, bomo v letu 2016 spet skupaj. Izkušnje štejejo. Mir z vami!

Jurij Rakuš
Foto: Tone Planinšek

2. MARIJIN DAN V VELESOVEM, 13. JUNIJ 2015

**PRIDIGA G. NADŠKOFA
METROPOLITA MSGR.
STANISLAVA ZORETA**

13. junija 2015, na praznik Marijinega brezmadežnega srca, smo se Marijini častilci zbrali v Velesovem na drugem Marijinem dnevu. Sveta maša, ki jo je daroval ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, je bila vrhunec dneva. V svoji pridigi je nadškof takole nagovoril

zbrane:

»Dragi bratje duhovniki, gospod župan, dragi bratje in sestre, dragi romarji in Marijini častilci!

Marija ima v življenju vsakega kristjana posebno mesto. Najprej kot tista, ki je za vsakega izmed nas učiteljica izpolnjevanja Božje volje. Ko razmišljamo o izpolnjevanju Božje volje, mislim, da ni pretirano reči, da se je tudi Božji Sin Jezus Kristus ob svoji Materi Mariji učil, kako slaviti Boga, kako ubogati Očeta, kako izpolnjevati Njegovo voljo in kako dozoreti v odnosu do Očeta do te mere, da postane Očetova volja človekova glavna jed. »Moja jed je, da izpolnim Očetovo voljo.« In vendar je Marija ena izmed nas. Kakorkoli jo mi v svojem čaščenju

postavljamo med angelske zbore, kakorkoli jo v razmišljanju o njej in njenem življenju povzdigujemo nekam nad nebesa, je Marija ena izmed nas. Davidova hči, Gospodova dekla. In kot takšna, kot ena izmed nas, je izvoljena. Presenetljivo, kako Bog deluje. Zato da bi bil zvest Božji obljubi, zato da bi človeštvo odrešil Adamovega padca in Evine odločitve zanj, spoznanje dobrega in hudega vzame v svoje roke skupaj z Božjo Materjo. Ni iskal med angeli. Ni iskal med čistimi duhovi, kajti Bog je vedel, da morejo tudi čisti duhovi pasti, da lahko tudi čisti duhovi postanejo svoje nasprotje. V vsej njihovi pretanjenosti spoznanja, v vsej globini teologije bi lahko rekli, da lahko postanejo tisti, ki so absolutno proti in ki iz nosilcev luči postanejo nosilci teme. Iz knezov luči postanejo knezi teme.

Bog ni iskal med angeli. Šel je med ljudi. In tudi med ljudmi ni iskal na odličnih mestih – tam, kjer bi iskali mi, ljudje. Kajti ljudje smo na neki način očarani od veličine, očarani od pomembnosti. Zdi se, kot da potrebujemo nekakšno strahospoštovanje; in bolj kot se nam nekdo zdi imeniten, bolj kot se nam nekdo zdi mogočen, bolj se nam zdi tudi primeren za izredne naloge. In morda ravno zaradi tega tolikokrat naša človeška zgodovina krene na stranpot. Podobno je, če se

spomnimo, Samuel iskal kralja, ki bo nadomestil Savla: najprej je gledal na zunanost, na postavo. Bog pa ne gleda na to, kar se vidi. Bog gleda na srce. Zato Bog ne izbira po zunanji veličini, po družbeni pomembnosti, po socialni uveljavljenosti. Ne, Bog gleda na srce.

In zato ni iskal ne v Rimu, ne v Jeruzalemu. Iskal je v Nazaretu. Tam je našel srce, za katerega je vedel, da bo pripravljeno odgovoriti Njemu, Njegovi ponudbi. Da bo pripravljeno začeti novo zgodovino na naši zemlji, ki ne bo več zgodovina odpada od Boga, ampak bo začetek zgodovine služenja Bogu, zgodovine izpolnjevanja Božje volje.

Ali je naše srce, dragi bratje in sestre, dovolj ponižno, da ga Bog more izpolniti? Ali je dovolj svobodno zagledanosti v veličine in pomembnosti, da more odgovoriti Bogu, da Bog odloča, kaj in kako, da Bog načrtuje? Kajti ko je angel po Božji volji odšel k Mariji in ji prinesel ponudbo Božjega materinstva, je Marija postavila nekaj vprašanj, nekaj pomislekov. In nič hudega ni, veste, če se nam takrat, ko zaznamo v svojem življenju Božjo ponudbo, Božji klic, postavijo vprašanja. Nič hudega, če imamo pomisleke. Nič hudega celo, če morda Bogu rečem: »Ne, jaz mislim drugače.« Edino, česar ne smemo

reči, je: »Ne!«
Božji ponudbi, Božji volji ne smemo nikoli reči ne, kajti če bi Bogu rekli ne, se prekine čudoviti tok stvarjenja, ta čudež novega, čudež Božjega, ki z vsakim Božjim vstopom v človekovo življenje, z vsakim Božjim prihodom v našo dušo, v mojo dušo začne živeti v človeški družbi. Vendar moramo za to biti dovolj majhni, dovolj vredni, dragi bratje in sestre, da smo sposobni reči ne svojim načrtom.

In kolikokrat smo v resnici sposobni reči ne svojim načrtom? Zanimivo bi bilo preveriti, na neki način pretehtati naše molitve, naše prošnje k Bogu. Kolikokrat prosimo Boga, naj nam pomaga izpolniti naše načrte, v koliko molitvah, v koliko prošnjah naredimo Boga za tistega, ki naj služi našim načrtom! In potem se čudimo, da življenje nima blagoslova in da se naši načrti izjalovijo. Potrebna je drugačna pot: povejmo svojo misel, povejmo tudi svoj pomislek, izrazimo svoje vprašanje, potem pa mora tudi iz našega srca, ne iz naših ust, iz našega srca, privreti beseda: »Zgodi se mi po tvoji besedi. Uklanjam se tvoji volji. Jaz hočem služiti Tebi, moj Bog, in se odpovedujem večni skušnjavi človeškega srca, da bi mi Ti služil na takšen ali drugačen način. Pripravljen/-a sem služiti Tebi, moj Bog. Glej, dekla sem Gospodova. Zgodi se mi po tvoji besedi.«

Dokler v molitvi ne pridemo do tega, dokler nismo sposobni te prepustitve, smo nerodovitni. Nerodovitni za večnost, nerodovitni za Božje, čeprav morda v tem svetu neverjetno uspešni in učinkoviti. Ker potem, dragi bratje in sestre, je treba hoditi za Gospodom. Ne pred Njim, za Gospodom. Kakšen zgled nam je v hoji za Gospodom Mati Božja! Ona, ki Ga je rodila, ona, ki Ga je dojila, ona, ki Ga je učila hoditi, ki Ga je učila govoriti, ki Ga je učila tudi moliti. Ona, ki Ga je pravzaprav skupaj z Jožefom učila vsega, mora hoditi za Njim. In Ga ne razume. Presega jo. Zanja je skrivnost. Skrivnost je Njegovo učenje, skrivnost je Njegovo delovanje – in vendar hodi za Njim. Ostaja z Njim kot mati in učenka. Hodi za svojim Sinom, hodi za svojim Odrešenikom. In vse, kar dela, in vse, kar govori, shranjuje v svojem srcu.

Kaj je shranjeno v našem srcu? Ali je v našem srcu shranjeno Jezusovo življenje? Ali je v našem srcu shranjena Jezusova beseda? Ali so v našem srcu morda shranjene zamere do tega ali onega? Ali so v našem srcu shranjeni žalostni, morda celo maščevalni spomini na dogodke iz našega življenja? Potem se nam ne more odstirati skrivnost Božjega. Tičimo ujeti v preteklosti, iz katere ne moremo ven, ker nas oklepa kakor okovi.

Naj bo v našem srcu shranjena Beseda, naj bo v našem srcu shranjeno življenje gospoda Jezusa. Stopajmo pred Njega v svojih srcih in tam srečujmo Besedo, tam srečujmo Njegovo življenje. In kar se nam bo v prvem trenutku zdelo popolnoma nerazumljivo, bo počasi, z vsakim novim srečanjem, z vsakim novim obiskom izgubilo nekaj svoje nejasnosti. Ne bomo razumeli, zakaj. Glava ne ve za razumevanje Božjega, kajti razumevanje Božjega zmore samo srce, zmore samo ljubezen. Stvari se nam bodo bistrile.

ki vam ga želim ob tem Marijinem ostajanju v občestvu Jezusovih učencev postaviti, je, ali smo mi sposobni po njenem zgledu vztrajati v občestvu Jezusovih učencev, Božjih otrok?

Končno, dragi bratje in sestre, Marija ostaja zgled sprejemanja. V občestvu Jezusovih učencev Marija izpolnjuje naročilo, ki ji ga je Sin dal na Kalvariji z besedo: »Žena, glej tvoj Sin.« Izpolnjuje naročilo, ko skupaj z učenci moli v dvorani zadnje večerje in prosi za prihod Svetega Duha.

In kako potrebujemo Svetega Duha, dragi bratje in sestre, da bi mogli v tem svetu živeti, delati in govoriti kot kristjani. Kako potrebujemo maziljenja od zgoraj, če hočemo v ta svet prinašati Jezusov evangelij in ne svoje pameti in ne svojih načrtov. In zato tudi mi potrebujemo Marijino navzočnost. Ona nam je zgled med nami v dejanjih. S svojim zgledom in s svojo molitvijo. Naj Gospod tudi med nami izpolni obljubo, da bo z nami v Duhu Tolažniku. Vprašanje,

»O, seveda smo. Seveda smo,« bi rekel vsak izmed nas. O, ja, dokler smo med tistimi, ki so nam všeč, med tistimi, ki razmišljajo enako, ki se udeležujejo istih pobožnosti, kot se jih udeležujemo mi, ki na neki način verjamejo in izpovedujejo vero na enak način kot mi. Kaj pa, če kdo reče kaj, kar nam ni všeč? Kaj pa če kdo naredi kaj, česar ne odobravamo? Ali smo sposobni ostajati tudi s takimi Jezusovimi učenci? Ali jih izločimo iz občestva? Marija je ostajala z vsemi enajsterimi in prosila za prihod Svetega Duha. In oni so po Mariji ostajali drug ob drugem v vsej različnosti. In prav v tej svoji različnosti so lahko odšli do skrajnih meja zemlje in tja ponesli evangelij in krščevali v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Zato prosimo danes, na tem srečanju,

na tem Marijinem dnevu, za to predanost, da bo Bog dobil mesto v našem srcu. Prosimo Božjo Mater Marijo, da bi v svoje srce vsak izmed nas dan za dnevno shranjeval Jezusa Kristusa, njegovo besedo, njegovo življenje in da bi po Marijinem zgledu, z Jezusom v svojem srcu, znali živeti v občestvu z vsemi Božjimi otroki. Gospod, hvala ti za Marijo. Hvala ti

za njeno izvolitev in, Gospod, hvala ti tudi, da si izvolil nas. Pomagaj nam, da bomo izvolitev živeli z Marijino pomočjo.

Amen.«

Po zvočnem posnetku zapisala

Andreja Pezdevšek

Foto: Jana Petejan

FOTO UTRINKI Z MARIJINEGA DNE

Marijini častilci so napolnili cerkev.

OPZ Sončni žarek poje medžugorske pesmi.

Popoldne sta nas nagovorila Dinko Bizjak in Mitja Rudolf.

Pred zaključkom sta Marta in Petra predstavili ustanovo Marijini obroki (Mary's Meals)

Foto: Marjana Perkovič

Zahvala g. nadškofu.

VPRAŠANJA, SPOZNANJA, ODLOČITVE, SKLEPI ... (spomin na letošnji Marijin dan)

Ob branju revije MIR 5-6 sem se zelo razveselila napovedi 2. Marijinega dne 13. junija v Velesovem. V povabilu me je najbolj nagovoril drugi del dneva, govor duhovnika Dinka Bizjaka in pričevanje Mitje Rudolfa, zato sem se odločila, da se molitvenega srečanja udeležim.

Tako sem se še z dvema romaricama odpravila v meni nepoznane kraje Slovenije. Sledile smo opisom poti v reviji in prišle naravnost na cilj, presrečne, da nas je Marija varovala na poti in nas brez zapletov pripeljala na svoj dan. Pričeli smo z molitvijo rožnega venca, litanijami Matere Božje in molitvijo k Svetemu Duhu. Molitev je bila zelo umirjena, prihajala je iz srca in se dotikala srca.

Po prvem delu je sledila sv. maša, ki jo je vodil ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, ki je zbrane tudi nagovoril. Ob njem je bil zbran krog mašnikov, bogoslužje pa so obogatili domači pevci in OPZ Sončni žarek. Tudi sv. maša je pustila globok pečat. Poleg vprašanj, ki kot črv vrtajo po naši notranjosti, so se med njo porodila tudi spoznanja o tem, da človek lahko odpušča preteklosti in je sam sebi hvaležen, da z Marijino pomočjo to zmore. Tudi solze sreče so bile ... Ali pa solze odpuščanja ...

Po sv. maši je bila molitev za ozdravljenje. Ta je potrdila mojo zastavljeno pot. Vlila mi je dodatno moč, upanje in mi dala spodbudo za nadaljnje življenje, za mir v sebi in za

mir, ki ga preko svojih dejanj lahko človek deli z drugimi. Le s takim razmišljanjem, kakršnega nam je v tej molitvi posredoval g. Primož Krečič, lahko ljubiš sebe in to ljubezen deliš med ljudji.

Sledil je odmor za kosilo in druženje. Prijetno se je bilo družiti z romarji, s katerimi večkrat letno romamo v Medžugorje, kraj miru. Slišati izkušnje ljudi, povedati svoje ... To je zahvala za vse, kar si do sedaj naredil zase s poglobljanjem vase, z odpuščanjem in nenazadnje odkritjem sebe ... ker te nič več ni strah, kaj si bodo ljudje o tebi mislili, kako te bodo sodili ... ampak enostavno poveš, kar prihaja iz srca, ker tvoja zgodba lahko marsikomu pomaga lajšati oz. rešiti težave.

Ob 14.30 smo se ponovno zbrali v cerkvi, kjer smo najprej skupaj z OPZ Sončni žarek peli medžugorske pesmi, nato pa prisluhnili govoru g. Dinka Bizjaka, ki je poglobljeno pripovedoval o dogajanjih v Medžugorju, kot jim je sam sledil oz. jih doživljal. Za njim je svoje pričevanje povedal še Mitja Rudolf. Njegova zgodba me je pretresla, hkrati pa je v meni tudi prebudila moč za očiščenje, da bom lažje stopila na pot, za katero sem se v življenju odločila, za odpuščanje sebi in drugim za stvari iz preteklosti. Ob koncu pričevanja sem Mitja poiskala in se mu zahvalila za izpoved. Povedala sem mu še, da sem v njegovi zgodbi našla svojo zgodbo in potrditev za moj zastavljeni cilj. Oba

sva bila tega vesela in si zaželela, da bi mogla vztrajati na poti miru na svetu.

Marijin dan smo zaključili s češčenjem sv. Rešnjega telesa, kar je bil zelo bogat zaključek dneva.

Marija, prosim te, da me na poti, po kateri me vodiš, varuješ in mi vlivaš moči za nove izzive.

Jana

Foto: Marjana Perkovič

MOLITEV V MEDŽUGORSKI DUHOVNOSTI

Medžugorje je po prikazovanjih postalo romarski kraj in prostor molitve. Marija je že pri prvih prikazanjih otrokom naročila, naj molijo. Vse od tedaj je življenje Medžugorja zaznamovano in prežeto z molitvijo. Molitev so nekakšna pljuča Medžugorja, z njo in v njej se ljudje prečiščujejo, krepijo in bližajo Bogu ter sebi. Molitev krajša razdalje med Bogom in ljudmi, molitev kliče Božji blagoslov in ozdravljenja, vabi k odpuščanju.

Slavljenje in zahvaljevanje
Molitev ne pozna meja. Kar je prišlo

iz Božjih rok, že s svojim obstojem hvali Stvarnika, zlasti človek, ki je krona stvarstva in nosi pečat Boga. Ko se je kralj David zatekel v puščavo, je pod zvezdnatim nebom ugotavljal, kako majhen je človek v primerjavi z velikim stvarstvom, toda Bog se ga spominja in ga ima za resničnega sogovornika (Ps 8). Veličina človeka je v tem, da lahko časti Njega, ki ga ima rad in ga spremlja v življenju. Psalmist zaključuje s prošnjo, naj vse, kar živi in diha, hvali Gospoda (Ps 150,5). Nobena stvar ne more biti božanstvo, ampak stvaritev, ki naj slavi Gospoda: sonce, luna, zvezde,

morske globine. Tako se z molitvijo obnavlja življenje, ljudje pa sprejemamo svojo vlogo v stvarstvu. Vsi smo poklicani k temu, da priznamo svojo obdarjenost od Boga in se mu zahvaljujemo: fantje in dekleta, starčki in otroci naj slavijo Gospoda, ker je samo njegovo ime vzvišeno (Ps 148,12). Današnji človek pa se bolj čudi stvarjem, ki jih je sam naredil, ob tem pa izgublja občutek za dar, zato je njegova vera v Stvarnika šibka. Zaradi šibke vere je za današnjega človeka svet osiromašen in pust.

Češčenje evharistije in neprestana molitev

Izraelci so slavili Jahveja v naravi in življenju še posebej v krogu družine. Kot ljudstvo pa so prihajali v tempelj, prostor neprestane molitve: slavljenja, zahvaljevanja in prošenj. Kristjani nismo vezani na eno svetišče, ves svet je prostor slavljenja Boga v Jezusu Kristusu. Posebna oblika slavljenja Boga je češčenje evharističnega Kristusa. Marija je v svojih sporočilih močno poudarila pomen češčenja Najsvetejšega: »Neprestano častite Najsvetejši zakrament. Vedno sem prisotna, ko verniki častijo sveto evharistijo. Tedaj dobijo posebne milosti.« (15. 3. 1984)

Marija je povezana s sveto evharistijo, ker je Jezusova Mati, ona

je rodila telo, ki je na zakramentalen način prisotno v spremenjenem kruhu na oltarju.

Sicer pa je treba vedno moliti, ko smo v avtomobilu ali za pisalno mizo, na bolniški postelji in v tovarni. Tudi Jezusovo in Marijino življenje je bilo prežeto z molitvijo, bila je njun način življenja, dihanja, mišljenja. Marsikje daje ritem molitvi župnijski zvon, da se skozi dan preliva Angelov pozdrav Mariji in njena privolitev. Molitev je rojevanje Božjega Sina v naših srcih, ko večna Beseda postane živ človek, tak, kot smo mi. Rožni venec vključuje v ta molitveni spomin še druge skrivnosti Marijinega in Jezusovega življenja.

Molitev s srcem

Marija večkrat vabi, naj bi molili s srcem. Mnogi se sprašujejo, kaj to pomeni. V 'molitvi s srcem' vstopamo v središče svoje osebe, kjer je izvir naših odločitev, delovanja, vere, pa tudi mnogih strahov, ran, bolečin. Iz srca prihaja odgovor na Božjo besedo. Že v Stari zavezi so bili verniki poklicani, da ljubijo Boga »z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo« (5 Mz 6,5). V človekovem osebnem jedru nastajajo dobre, pa tudi slabe misli: »Kar pa prihaja iz ust, pride iz srca, in to omadežuje človeka. Iz srca namreč prihajajo hudobne misli, umori, prešuštva, nečistovanja, tatvine, kriva

pričevanja, kletve» (Mt 15,18–19). V srcu se oblikujejo temeljne odločitve za delovanje. Zato mora biti molitev vedno najprej usmerjena k očiščenju svojega osebnega jedra, da ne bi bilo v njem slabih namenov in nepripravljenosti za odpuščanje. Molitev s srcem je usmerjena tudi k odpravljanju dvolednosti in hinavščine. Jezus se je pogosto soočal s farizejsko religiozno prakso, da so eno govorili, drugo pa delali: »Vi sebe opravičujete pred ljudmi, toda Bog pozna vaša srca« (Lk 16,15). Zato je vabil svoje vernike, naj ne molijo tako, da jih bodo vsi

gledali, in naj ne dajejo vtisa, da so pobožni, ampak naj v tišini vstopijo v svojo osebno kamrico, kjer jih vidi samo Bog (Mt 6,5–6). Molitev s srcem je najbolj osebno srečanje med človekom in Bogom, tam smo taki, kakršni smo: hvalimo Boga z vsem svojim bitjem, se tudi zavedamo svoje grešnosti in prosimo za odpuščanje. Meniški svet Vzhoda je prežet z Jezusovo molitvijo ali molitvijo srca, ki je ponavljanje prošnje: »Jezus Kristus, Božji Sin, usmili se mene grešnega.« Krščanstvo je prišlo do te molitve ob Božji besedi. To prošnjo je izrazil slepi Bartimaj, ko je prišel k Jezusu: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« (Mr 10,46). Podobno je molil tudi skesani cestinar v Jezusovi priliki: »Bog, bodi milostljiv meni grešniku!« (Lk 18,13). To molitev so molili že prvi veliki asketi krščanstva.

Sprejeti že znane molitve

Marija ni učila vidcev novih molitev, ampak je sprejela molitve, ki so jih oni molili. Vidci so najprej molili Oče naš, Zdrava Marija in Slava Očetu, ker drugega niso znali. Potem so vprašali starejše ženske, kaj bi bilo najboljše moliti. Te so jim svetovale, naj molijo staro molitev (sedemkrat Oče naš, Zdrava Marija in Slava Očetu), ki so jo molili v katoliških družinah v Hercegovini. Marija je priporočila to molitev, tako da je

postala prepoznavna v medžugorski duhovnosti. Kasneje so na Marijino željo dodali še molitev veroizpovedi. Ko je Marija molila skupaj z vidci, je molitev Zdrava Marija vedno preskočila.

Oče naš je Jezusova molitev in je najbolj prisoten v molitvenem življenju kristjanov. Število sedem predstavlja polnost, kar pomeni, da je ta molitev izraz neprekinjenega odnosa z Bogom. V mnogih sporočilih je Marija vabila k molitvi: molite, molite, molite! Tudi molitev rožnega venca ima pomembno vlogo v medžugorski duhovnosti. Marija je to molitev izrecno priporočila tik pred velikim šmarnom, 14. 8. 1984. Videc Ivan Dragičević se je odpravljal k sveti maši, ko se mu je prikazala Gospa in povedala: »Želela bi, da v teh dneh ljudje molijo z menoj. Čim več! Da se strogo postijo ob sredah in petkih, da vsak dan zmolijo vsaj en rožni venec: veseli, žalostni in častitljivi del.« Župnijo Medžugorje in ves svet je povabila k molitvi rožnega venca. Duhovnikom je naročila: Vabim vas, da povabite ljudi k molitvi rožnega venca. Z rožnim vencem boste premagali vse nadloge, ki jih želi satan naprtiti katoliški Cerkvi. Molite rožni venec, duhovniki. Posvetite svoj čas rožnemu vencu.« (25. 6. 1985) Ob drugi priliki (25. 8. 1997) je Marija povabila k molitvi rožnega venca še redovnike in redovnice.

Molitev rožnega venca je po Marijinih besedah najmočnejše orožje proti škodljivemu delovanju hudobnega duha. Prav v osemdesetih letih je prišlo do globoke krize duhovništva.

Marija je otrokom povedala, da jih ne bo mogel satan premamiti, če bodo molili, ker bodo resnično Božji otroci, ki jih gleda Bog. Rožni venec v rokah bo znamenje, da pripadajo njej. (25. 2. 1988) V obdobju, ko se je pripravljala vojna v bivši državi, je Marija opozorila na moč satana in povabila k molitvi rožnega venca, ki bo satana premagala. Z rožnim vencem bodo delali čudeže v svetu in v svojem življenju, je obljubila. (25. 1. 1991)

Primož Krečič
Foto: Tatjana Splichal

KOTIČEK MLADIH

26. MLADIFEST MEDNARODNO MOLITVENO SREČANJE MLADIH Medžugorje 31. 7.–6. 8. 2015

Pred vrati je 26. mednarodno molitveno srečanje mladih v Medžugorju. Tema letošnjega srečanja so Jezusove besede: »MIR VAM BODI!«. Objavljamo program srečanja, verjamemo, da bo marsikomu prišel prav.

Petek, 31. 7. 2015

18.00 - Molitev rožnega venca
19.00 - SVEČAN ZAČETEK MLADIFESTA, sv. maša
21.00–22.00 - Češčenje pred Najsvetejšim

Sobota, 1. 8. 2015

06.00 - 06.40 - Rožni venec na Podbrdu pri Marijinem kipu
09.00 - Molitev
- Kateheza
- Pričevanja
12.00 - Angelovo češčenje

Odmor

16.00 - Pričevanja
18.00 - Molitev rožnega venca
19.00 - Sv.maša
20.30 - 21.30 - Meditacija ob svečah in molitev pred križem

Nedelja, 2. 8. 2015

Dopoldne - maše po skupinah glede na jezik
16.00 - Pričevanja
18.00 - Molitev rožnega venca
19.00 - Sv. maša
20.30 - 21.30 - Procesija z Marijinim kipom, nato češčenje pred Najsvetejšim

Ponedeljek, 3. 8. 2015

09.00 - Molitev
- Kateheza
- Pričevanja
12.00 - Angelovo češčenje
Odmor

16.00 - Pričevanja
18.00 - Molitev rožnega venca
19.00 - Sv. maša
20.30 - 21.30 - Češčenje pred
Najsvetejšim in blagoslov
duhovnikov (med ljudmi)

Torek, 4. 8. 2015

09.00 - Molitev
- Kateheza
- Pričevanja
12.00 - Angelovo češčenje
Odmor
16.00 - Pričevanja Cenacolo
18.00 - Molitev rožnega venca
19.00 - Sv. maša
21.15 - Predstavitve skupnosti
Cenacolo: CREDO

Sreda, 5. 8. 2015

09.00 - Molitev
- Kateheza
- Pričevanja
12.00 - Angelovo češčenje
Odmor
16.00 - Pričevanja Cenacolo
18.00 - Molitev rožnega venca
19.00 - Sv. maša
20.30 - 21.30 - Češčenje pred
Najsvetejšim in blagoslov
duhovnikov (med ljudmi)
21.30 - 22.00 - POSLANSTVO
Slovo s pesmijo

Četrtek, 6. 8. 2015

Vzpon na Križevac – vsak zase.
05.00 - Sv. maša na Križevcu

PRIPOROČILA:

- udeleženci naj imajo s seboj majhen radio s FM-frekvenco in slušalkami, Sveto pismo in sončnik/dežnik;
- skupine, ki bodo sodelovale na molitvenem srečanju, naj v času srečanja mladih ne načrtujejo drugih dejavnosti;
- med festivalom ne bo maš v dopoldanskem času (razen v nedeljo); vsi romarji naj pridejo k maši skupaj z mladimi zvečer, ob 19.00.
- za celoten program festival je zagotovljeno simultano prevajanje v več jezikov, tudi v slovenščino.

Vir: <http://www.medjugorje.hr/hr/medjugorski-fenomen/medunarodni-susreti/susret-mladih/>

S FRA SLAVKOM BARBARIČEM V MARIJINI ŠOLI

VERA IN STRAH

Sodobni človek je razvil mnoge in različne tehnike za premagovanje strahu. Kljub temu pa strah še naprej obstaja, na nekaterih področjih je mogoče še močnejši kot v nedavni preteklosti.

Na poseben način občutijo strah ljudje, ki ne verujejo v Boga. »Danes se veliko govori o eksistencialnem strahu, ki je globoko povezan z nevero. Ob zavedanju lastne minljivosti človek - nevernik ne more najti moči, da bi premagal strah. Kako bi to sploh mogel, če je prepričan, da se vse zaključi s smrtjo?«

Strah pri človeku, ki ne veruje, moremo razumeti. Kako pa naj razumemo strah pri vernem človeku? Ali strah pri verniku ni v nasprotju z vero? Ali ni njeno zanikanje?

Strah vernika je vedno »znamenje, da srce ni odprto oziroma da ne molimo in da se v molitvi ne odpiramo Bogu,

da ne zaupamo Bogu, ampak nas vodijo negativne izkušnje iz našega življenja ali iz življenja drugih.«

Kaj pa bi verniku pomagalo, da bi se osvobodil strahu? »Tisti, ki ima v svojem srcu zaupanje in vero, je osvobojen strahu in ima moč ter pogum izročiti svojo preteklost v neskončno Božje usmiljenje, svojo prihodnost v Božjo previdnost, v sedanjem trenutku pa delati dobra dela tako, da ne pričakuje takoj plačila – od ljudi ali od Boga.«

Vera v Božjo prisotnost je ključnega pomena za osvobajanje od strahu in tega se lahko učimo iz izkušenj otrok.

»Najboljše zdravilo proti strahu je prisotnost nekoga, za katerega vemo, da nas ljubi in da nas je pripravljen varovati. To se najbolje vidi pri otrocih. Kolikokrat smo kot otroci jokali samo zato, ker nismo vedeli, kje se nahaja mama ali oče ali nekdo od odraslih. Ko pa smo zaslišali: 'Tukaj sem, ne boj se in ne jokaj', je

bil strah premagan.« Torej, »ko človek veruje, da ga na drugi strani čaka dobri Bog, ki ga ljubi, bo premagal strah. Še več, ko človek ve, da je Bog vedno prisoten, da je vedno TU, v vsaki situaciji, še posebej v tisti, v kateri je on sam nemočen, bo živel mirno in radostno. Zato se Bog predstavlja kot Emanuel – Bog z nami. V Svetem pismu se klic Ne boj se! ponovi 365-krat. Tudi Jezus po vstajanju ni slučajno izrekel prav naslednjih besed Mir Tebi! Jaz sem! Ne boj se! Pogosto se strah rodi iz občutka krivde zaradi lastnih grehov. »Če hočemo premagati strah, je torej pomembno verovati, da nam Bog odpušča, in da imeti moč za to, da prosimo odpuščanja Boga in ljudi. Dokler tega ne naredimo, strah ostaja.«

Globoko zaupanje v Boga, prizadevanje za svobodo srca in še posebej molitev za močno vero pomagajo, da se osvobodimo strahu. »Zato Marija tudi lahko reče: 'Kdor moli, se ne boji prihodnosti', ker kdor moli, svojo preteklost, sedanjost in prihodnost izroča v roke Očeta, ki je vladar časa in prostora, ki nas pozna in ljubi. A to je pravzaprav bistvo vere – izročiti svoje srce in življenje Bogu.«

Skrbno negovano duhovno življenje, ki vključuje molitev in zakramente, nam pomaga osvobajati se od strahu. »Bog ne želi, da človek živi v strahu,

ker za človeka ni dobro, da se boji. Kolikokrat je Jezus ponovil prav besede Ne boj se. Zakaj se bojite, maloverni! Zato nam Marija lahko reče: 'Kdor moli, se ne boji', ker je molitev srečanje z Bogom. Zato so vsi zakramenti pomoč, da se osvobodimo strahu, še posebej pa to velja za zakrament sprave, ker vemo, da nam Bog po duhovniku odpusti, mi pa se v zakramentu spravimo z Bogom. Mir se vrača, strah odhaja.«

Morda se sploh ne zavedamo (dovolj), koliko je za našo vero in za osvobajanje od strahu pomembna Marijna prisotnost med nami. »Marija nas prav tako opozarja, naj ne pozabimo, da je ona z nami. Njena prisotnost je neprecenljiva milost in dar ter pomoč, da se osvobodimo strahu. V Svetem pismu vernike Bog pogosto opominja, naj ne pozabijo Gospodovih del. Kdor pozablja njegovo ljubezen, dobroto in usmiljenje, odpira velika vrata strahu in nezaupanju. Kdor je pozabil, da je vsak lep dan Božji dar, se nekega težkega dne zlahka zlomi. Marijina prisotnost in ljubezen, s katero nas vse ljubi, nam dajeta varnost in nas osvobajata strahu.«

Fra Marinko Šakota
(Glasnik mira št. 7/2015.
Prevod: P. Černivec)

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILIH KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MIRJANI DRAGIČEVIĆ SOLDO

Medžugorje, 2. junij 2015

***Ljubezen je kesanje, odpuščanje,
molitev, žrtev in usmiljenje,
ljubiti pomeni potrpeti in dajati***

Marija nam v obeh sporočilih govori o ljubezni, ki je potrpežljiva in ima še veliko drugih čudovitih lastnosti. Ravno pri potrpežljivosti pogosto padem. Pa naj gre še za tako drobne stvari, so za odnose lahko zelo pomembne.

Že nekaj časa se z možem ne moreva zediniti v tem, ali je treba nova (pralna) oblačila pred uporabo oprati ali ne. On trdi, da potem nikoli več ne bodo taka, kot so bila, jaz pa, da je tveganje za to, da bi v telo vnesli

kemikalije (potrebne za obdelavo tkanine, ki se, četudi v sledovih, nalagajo v naš organizem, posebej v otroškega, vse življenje) večje, kot pa je korist od tega, da bi imeli za prvo nošenje oblačilo res novo in »direkt iz trgovine«, torej »tako lepo, kot potem nikoli več ne bo ...« In to vprašanje je bilo že večkrat predmet najinega spora!

Ko gledam Marijino sporočilo, v katerem pravi, da moli zame, da bi mogla z dejanji spreobračati, jo prosim, naj me uporabi, da bom tudi v tem primeru, ki se nanaša na najin odnos z možem, ravnala tako, da se bo skozi moje dejanje odražala Božja ljubezen. Najprej prosim za svojo spreobrnitev, da bom lahko tudi sama

navdih za spreobrnitev drugih. Obenem pa sem odločena, da to hočem.

Medžugorje, 2. julij 2015

***... da vas privedem k trdni veri.
Trdna vera vam bo dala radost in
veselje na zemlji in na koncu
srečanje z mojim Sinom.***

Pred več leti, sem, čakajoč v vrsti za obhajilo, začutila močan klic v srcu, da si želim trdne vere. Od tedaj dalje za to prosim znova in znova. Pojavijo se tudi dvomi, a me je mladi pater opogumil, naj se jih ne bojim; če namreč vztrajno iščem, me to le krepi v odnosu do Boga. Spoznanje, da je vera v Jezusa Kristusa edino, kar ima zares smisel v življenju in kar daje odgovor na večno vprašanje, čemu smo na svetu, je zame neizmerno pomembno. Daje mi upanje, občutek varnosti, vedno znova me opogumlja, da grem naprej, saj niti smrt nima zadnje besede.

Ko nas v življenju doletijo izgube, ki so različne (slovo od otroštva, od mladosti, izgubimo lahko službo, izgubljam priatelje, celo najbližje, nekatere do ponovnega snidenja pri Bogu), dobi to v luči Njegovega sijaja povsem novo dimenzijo. Če verujemo v Jezusa, dobi vse drugačen smisel, saj lahko vse pridružujemo Njemu, ki je na sebi že doživel, kar

se more dogoditi človeku. Naša Mati Marija ve, kako zelo potrebujemo močno, nepremagljivo oporo, kajti »vse drugo bo prešlo, moje besede pa ne bodo prešle«. Če Ga bomo mi priznali pred svetom, nas bo On priznal pred svojim Očetom, zato nam ponuja pomoč. Hvala Ti, Marija, naša ljuba Mati, izročam Ti nas vse v Tvoje varstvo.

***Molite za svoje pastirje. Oni
pripadajo mojemu Sinu, On jih je
poklical.***

V teh dneh smo priča bogatim darovom Najvišjega slovenskemu narodu. Dvanajst novih maš se je zvrstilo v teh dneh. Dvanajst novih delavcev v Gospodovem vinogradu se je odpovedalo svetu in se polno dobrih želja ter poguma popolnoma predalo v Njegove roke. Obenem številni starejši duhovniki praznujejo svoje jubileje.

Kako čudovito je videti pripadnost in ljubezen Božjega ljudstva, ki ju naklanja svojemu dušnemu pastirju. Duhovnik Aljaž, čigar novo mašo sva z možem doživela po Božji milosti, je rekel: »Nova maša ni praznik moje družine, to je praznik cele župnije Svete Trojice, kajti duhovni poklic je bil izmoljen z molitvijo vsega občestva.« Mladi novomašnik je z iskrenim veseljem izrazil navdušenje nad Božjim ljudstvom, ki je do zadnjega trenutka pred pričetkom

nove maše vrvelo, pripravljalo, krasilo, se veselilo. Vse to jih je povezalo med seboj, s svojim izmoljenim pastirjem, s tistimi, med katerimi bo deloval, in z Najvišjim, Velikim Duhovnikom, ki je uslišal njihove prošnje.

»Vsaka maša je zlata maša,« pa je na 35-letnici svoje nove maše ponovil France Godec za svojim novomašnim pridigarjem. Kajti pri vsaki maši se dogaja spremenjenje darov naših vinogradov in polj v Kristusovo Telo in Kri in s tem v Njegovo prisotnost med nami.

»Ni dobrih ali slabih duhovnikov, temveč so le duhovniki, za katere se dovolj moli, in taki, za katere se ne moli dovolj,« je rekel že Janez Marija Vianej. Nebeška Mati nas prosi, da veliko molimo zanje. Molitev, katere se lahko naučimo na pamet in jo

molimo vsak dan skupaj z očenašem, jih bo pomagala ohranjati zveste svojemu poklicu in jim bo v pomoč, da bodo rasli v svetosti in skrbi za zaupane jim vernike.

Marta Ciraj

Foto: Tatjana Splichal

MOLITEV ZA DUHOVNIKE
sv. Terezije Deteta Jezusa

Jezus, večni, Veliki Duhovnik,
ohrani svoje duhovnike
v zavetju svojega presvetega Srca,
da jim nihče ne bo mogel škodovati.
Ohrani neomadeževane njihove maziljene roke,
ki se vsak dan dotikajo tvojega presvetega Telesa.
Ohrani čiste njihove ustnice,
ki jih je pordečila tvoja dragocena kri.
Ohrani čisto in sveto njihovo srce,
ki je zapečaten z vzvišenim znamenjem
tvojega slavnega duhovništva.
Naj rastejo v ljubezni in zvestobi do tebe!
Obvaruj jih vsega posvetnega!
Daj jim skupaj z oblastjo spreminjati kruh in vino
tudi moč spreminjati srca.
Blagoslovi njihovo delo z obilnimi sadovi in podeli
jim nekoč krono večnega življenja.
Amen.

ROMANJA

Od 30. julija do 1. avgusta 2015, za Mladifest. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 1. avgusta zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 31. julija do 6. avgusta 2015, za Mladifest. Odhod iz Kranja v zgodnjih jutranjih urah, preko Ljubljane, druga vstopna mesta po dogovoru. Za dodatne informacije in prijave: Klavdija 040/810-521.

Od 31. julija do 6. avgusta 2015, za Mladifest. Odhod Sevnica-Celje-Maribor-Ptuj. Prijave: Simona 041/387-437

Od 31. julija do 6. avgusta 2015, za Mladifest. Odhod v zgodnjih jutranjih urah iz Ljubljane preko Žalca (Arja vas), Celja, Maribora in Ptuja v Medžugorje. Prijave in informacije: Jeannette 031/597-153 ali mfestmedjugorje@gmail.com.

Od 31. julija do 6. avgusta 2015, za Mladifest. Odhod iz Ljubljane v petek ob 6.00. Povratek 6. avgusta zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 3 do 6. avgusta 2015, za Mladifest. Odhod avtobusa: Celje-Slovenska Bistrica-Makole-Maribor-Ptuj. Duhovno vodstvo g. Toni Kmet. Informacije in prijave: ga. Danica 031/373-199.

Od 4. do 6. avgusta 2015, za praznik Marije Snežne. Odhod iz Ljubljane ob 18.00. Vrnitev 6. avgusta v jutranjih urah. Duhovno vodstvo g. Maks Kozjek. Prijave: 03/567-81-70, 041/225-612.

Od 9. do 14. avgusta 2015, duhovne vaje s Skupnostjo Totus tuus; za vse, ki želijo še bolj poglobiti življenje po Marijinih sporočilih. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 11. do 13. septembra 2015. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob

19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 13. septembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 16. do 19. septembra 2015, romanje župnij kranjske dekanije. Duhovno vodstvo: duhovniki dekanije. Prijave in informacije. Janez 031/325-648.

Od 24. do 27. septembra 2015. Avtobus bo odpeljal iz Železnikov ob 4.00 do Begunj (ali Jesenic, odvisno od števila prijav). Nato naprej v Lesce, Radvljico, Kranj, Domžale, čez Grosuplje do Vinice in Medžugorja. Povratek v nedeljo okrog 20.00. Prijave: Jurij 041/515-070 ali jurij.bam@gmail.com. Podrobnosti na www.facebook.com/odmevizmedžugorja

Od 1. do 4. oktobra. Odhod iz Železnikov, nato pot preko Škofje Loke, Kranja, Mengša, Domžal, Ljubljane, Ivančne Gorice, Vinice. Duhovno vodstvo. Informacije in prijave Janez 031/325 648.

Od 2. do 5. oktobra 2015. Odhod z avtobusne postaje v Novi Gorici ob 4.45, iz Rožne doline ob 5. uri. Povratek 5. oktobra zvečer. Duhovni vodja g. Jože Markuža. Prijave: Dario 0039-0481-32121 ali 0039-370-3201305 ali SLO 051/893-654, Ana 05/30-22-503, g. Jože Markuža 0039-040-229166. Prijava se šteje za sprejeto z vplačilom celotne cene. Slovenski državljani potujejo z veljavno osebno izkaznico.

Od 2. do 5. oktobra 2015, za praznik rožnovenske Matere Božje. Odhod iz Ljubljane v petek ob 6.00, vrnitev 5. oktobra zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

Od 6. do 8. oktobra 2015, za praznik rožnovenske Matere Božje. Odhod iz Ljubljane ob 18.00. Vrnitev 8. oktobra v jutranjih urah. Duhovno vodstvo g. Maks Kozjek. Prijave: 03/567-81-70, 041/225-612.

Od 9. do 11. oktobra 2015. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 11. oktobra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 24. do 27. oktobra 2015. Odhod iz Ljubljane 24. oktobra zjutraj, povratek 27. oktobra zvečer. Duhovno vodstvo. Natančnejše informacije še sledijo. Prijave: Petra 030/308-686.

MARIJINI OBROKI (MARY'S MEALS) preprosta rešitev za lačne v svetu

MARIJA JE VESELA – NAKAZALI SMO PRVI ZNESEK!

Dragi dobrotniki, z velikim veseljem vas obveščamo, da smo 1. julija 2015 nakazali prvih 800 evrov za »Marijine obroke«. S tem denarjem bo dobrodelna organizacija Mary's meals lahko eno leto pomagala preživeti in se šolati 53 otrokom.

HVALA VSEM, KI STE SE ODZVALI.

Nakazila bomo opravljali, kot se bo zbiral denar. Zato Vas vabimo, da še naprej darujete, potrebe so izjemne – na svetu je okoli 57 milijonov otrok, ki ne hodijo v šolo, mnogi med njimi so kronično lačni.

Kot piše fra Slavko Barbarić v knjigi Molite zajedno radosna srca, je Marija pokazala vidkinji Jeleni, kako je lačni otrok v Afriki vprašal svojo mamo, če njih pa nima nihče rad, ker jim nihče ne da kruha. Mi jih imamo radi, zato darujemo.

Slovenija sodeluje s finančnimi sredstvi, ki jih zbiramo na računu, prek matice na Škotskem. Več o tem lahko preberete na spletni strani:

<https://www.marysmeals.org.uk/>

Potrebni podatki za vaše prispevke za Marijine obroke:

DPM-MIR SLOVENIJA,
Černetova 20, Ljubljana
Swift LJBASI2X
IBAN SI56020130261483786
SKLIC: 00 1983-2002
NAMEN: Marijini obroki
KODA NAMENA: CHAR

PREJELI SMO TUDI ZAHVALO USTANOVITELJA:

Dear Friends
DONATION RECEIPT
I am writing to acknowledge safe receipt into our account on the 2nd July the donation of €800.00 to Mary's Meals. We are very grateful indeed for your support.
Yours sincerely
Magnus Macfarlane-Barrow
CEO, Mary's Meals

VABILA IN OBVESTILA

ROMARSKI SHODI NA ZASAVSKI GORI

Vsako prvo nedeljo v mesecu je romarski shod na Zasavski Sveti gori. Ob 14.00 je molitev rožnega venca in litanij, ob 15.00 pa je sveta maša. Od velike noči do oktobra na Zasavsko Sveto goro vozi tudi avtobus. Z avtobusne postaje Ljubljana odpelje ob 13.00.

Naslednja romarska shoda po enakem urniku bosta 2. avgusta, na 18. navadno nedeljo med letom, nato pa 6. septembra na 23. navadno nedeljo med letom.

Vsi Marijini castilci in drugi verniki, prav lepo povabljeni!

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan, Janez Ahačič.

Jezikovni pregled: Mirjam Sterle idr. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Anže Mulej.

Tisk: Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBASIX.

Za **naročanje ali objavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure: Frane, 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov:

revija.mir@gmail.com

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu

<http://www.medjugorje.si>

25. oktober 1988: "Dragi otroci! Vsak dan vas kličem, da bi živeli po mojih sporočilih, prav zato, ker vas želim privedi bliže Jezusovemu Srcu. Otročiči, zato vas danes vabim k posvetilni molitvi Jezusu, mojemu dragemu Sinu, da bi bilo vsako vaše srce njegovo. Nato pa vas vabim k posvetitvi mojemu Brezmadežnemu Srcu. Želim, da se posvetite osebno, pa tudi kot družine in župnije, tako da bo po mojih rokah vse posvečeno Bogu. Zato, dragi otročiči, molite, da boste doumeli veličino tega sporočila. Ničesar ne želim zase, ampak vse za rešitev vaših duš. Satan je močan, zato se, otročiči, z vztrajno molitvijo privijte na moje materinsko Srce. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Dar za revijo 2€